

УДК 159.923.2

Черкашенко Світлана Анатоліївна

магістр кафедри психології

Факультету права, публічного управління та національної безпеки

Поліського національного університету

Cherkashenko Svitlana

Master of the

Polissia National University

ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛЮДИНИ ІНТУЇТИВНОГО ТИПУ GENERAL CHARACTERISTICS OF AN INTUITIVE PERSON

Анотація. Ця стаття має мету зробити комплексний огляд загальних характеристик осіб з інтуїтивним типом особистості, зосереджуючись на їхніх когнітивних процесах, міжособистісних стосунках і загальних моделях поведінки. Визначені характеристики дають розуміння ролі інтуїції у формуванні особистості та можуть сприяти кращому самоусвідомленню і розумінню різноманітних способів взаємодії зі світом.

Ключові слова: інтуїтивне мислення, емпатія, підсвідома обізнаність, інсайт, креативність, розпізнавання образів.

Summary. This article aims to provide a comprehensive overview of the general characteristics of intuitive individuals, focusing on their cognitive processes, interpersonal relationships, and general behavioral patterns. These characteristics provide insight into the role of intuition in personality formation and can contribute to better self-awareness and understanding of various ways of interacting with the world.

Key words: *intuitive thinking, empathy, subconscious awareness, insight, creativity, pattern recognition.*

Дослідження та розуміння типів людської особистості взагалі та інтуїтивного типу зокрема здавна цікавить психологів, філософів та звичайних людей, які прагнуть краще зрозуміти себе та інших. Серед різноманітних типологій одним із важливих вимірів є інтуїція. Інтуїція, яку часто протиставляють чуттєвому сприйняттю, являє собою спосіб сприйняття та обробки інформації, що спирається на закономірності, зв'язки та інсайти, які виходять за межі п'яти органів чуття. У дослідженні інтуїції немає якоїсь ключової теорії. Швидше, існують різні парадигми та теоретичні моделі, які мають своє коріння в дуже різних традиціях, таких як прийняття рішень або гештальтпсихологія. Через це важко дати задовільне універсальне визначення інтуїції. Більшість дослідників сходяться на думці, що інтуїція переважно діє імпліцитно, без когнітивного контролю та усвідомлення. Тим не менш, інші характеристики інтуїтивних процесів (наприклад, складність, час і метапізнання) є спірними і залежать від досліджуваного явища.

Наукові дослідження характеристик інтуїтивного типу особистості є предметом інтересу в психології та суміжних галузях. Хоча дослідження в цьому напрямку тривають постійно, деякі з них дають уявлення про риси та поведінку, пов'язані з інтуїцією. Наприклад, дослідження з використанням "Великої п'ятірки" особистісних рис виявили, що інтуїція пов'язана з певними рисами, такими як відкритість до досвіду та екстраверсія. Інтуїтивні люди, як правило, мають вищі показники відкритості, що свідчить про більшу готовність сприймати нові ідеї та досліджувати нетрадиційні та альтернативні перспективи. Інші дослідження вивчали когнітивні процеси, що лежать в основі інтуїції, включаючи розпізнавання образів, неявне навчання та евристичне

прийняття рішень. Нейронаукові дослідження визначили ділянки та функції мозку в інтуїтивній обробці інформації і дали цінні знання про нейронні механізми, що лежать в основі інтуїтивного пізнання. З'ясовуючи нейронні механізми дослідники прагнуть поглибити наше розуміння людського прийняття рішень, вирішення проблем і соціального пізнання, що має значення для різних галузей – від психології та нейронаук до освіти і штучного інтелекту.

У цій статті ми розглядаємо загальні характеристики, які саме й визначають інтуїтивний тип людини та поведінку, пов'язану з інтуїцією, а також різні аспекти інтуїтивного типу особистості, щоб глибше зрозуміти їх природу та тенденції. Розуміння характеристик інтуїтивних людей, як ними самими так і їхнього оточення, може призвести до покращення комунікації, вирішення проблем нестандартними способами, лідерства, інновацій та особистісного зростання окремих людей і в компаніях.

Людське пізнання є багатогранним явищем, яке формується під впливом різних факторів, включаючи особистість, досвід і генетичну схильність. Серед різноманітних когнітивних стилів інтуїція значно відрізняється від інших (наприклад, від відчуття або аналітичного мислення). Історично інтуїція розглядалася швидше як однорідна конструкція. В свій час Карл Юнг визначив це як « психологічну функцію, яка несвідомо, але осмислено передає сприйняття, досліджує невідоме та відчуває можливості, які можуть бути неочевидними», і поставив його на другий кінець виміру «відчуття» як пряме отримання інформації через органи чуття [2]. З іншого боку, теорії подвійних процесів розглядають інтуїцію як протилежність раціональному та аналітичному способу обробки. У світі науки були проведені дослідження, які вивчали як емоційну, так і аналітичну інтуїцію. Наприклад, Деніел Канеман, нобелівський лауреат з економіки, вивчав вплив емоцій на прийняття рішень у своїй роботі «Мислення швидке й повільне» та показав, що емоції

грають важливу роль у наших рішеннях, іноді пригнічуючи нашу аналітичну сторону [1]. Також були проведені дослідження, що показали важливість аналітичної інтуїції у прийнятті складних рішень. Наприклад, вчені в галузі штучного інтелекту вивчають, як комп'ютерні системи можуть використовувати аналітичну інтуїцію для прийняття ефективних рішень у реальному часі.

Інтуїтивний тип особистості – це один із 16 типів, який був вперше визначений в рамках теорії особистості Майерс-Бріггс [3]. Концепцію когнітивної функції Майерса-Бріггса можна відобразити такими основними принципами:

1. Існує вісім когнітивних функцій, розділених на чотири типи, які можуть бути екстравертними або інтровертними: чуття, інтуїція, мислення та відчуття.

2. Відчуття та інтуїція є функціями сприйняття (що стосуються того, як ви засвоюєте та обробляєте інформацію), тоді як мислення та почуття є функціями судження (що стосуються того, як ви приймаєте рішення).

3. Кожен індивід має дві когнітивні функції: одну з категорії сприйняття та другу з категорії оцінювання. В сучасних дослідженнях когнітивної психології велику увагу приділяють аналізу цих двох ключових когнітивних функцій. Сприйняття – це процес сприйняття та інтерпретації інформації з навколишнього середовища за допомогою чуттєвих органів. Ця функція дозволяє людині сприймати об'єкти, події та явища навколишнього світу, а також аналізувати їх на основі отриманої інформації. Оцінювання – це інша ключова когнітивна функція, яка стосується процесу оцінки та прийняття рішень на основі отриманої інформації. Під час цього процесу людина здатна аналізувати, порівнювати та відбирати інформацію, яка є важливою для формування своїх поглядів та дій.

4. Кожна людина має домінуючу та допоміжну пізнавальну функцію. Пізнання є складним процесом, за допомогою якого людина отримує знання про навколишній світ і у цьому процесі відіграють важливу роль домінуюча та допоміжна пізнавальна функція. Домінуюча пізнавальна функція відповідає за аналіз, синтез та інтерпретацію отриманих знань і допомагає розуміти складні поняття та зв'язки між ними, узагальнювати і систематизувати інформацію для подальшого використання. Домінуюча пізнавальна функція визначає об'єктивні закони та принципи, які допомагають людині правильно сприймати світ. Допоміжна пізнавальна функція, з свого боку, доповнює домінуючу функцію та сприяє більш повному розкриттю знань. Вона включає в себе такі аспекти, як увагу, пам'ять, мислення, уяву та інтуїцію. Успішна взаємодія домінуючої та допоміжної пізнавальної функцій дозволяє людині досягти максимального рівня розуміння інформації та допомагає істинно осмислити навколишній світ.

5. Ці домінуючі та допоміжні функції будуть екстравертними в одному випадку та інтровертними в іншому. Домінуючі та допоміжні функції в контексті екстраверсії та інтроверсії вказують на основні способи функціонування мозку людини. У домінуючих функціях екстравертів переважають процеси сприйняття зовнішнього світу, такі як відчуття, емоції, та відповідь на зовнішні подразники. Серед них можуть бути такі функції, як почуття та інтуїція. У той же час, у допоміжних функціях екстравертів може переважати аналіз та логічне мислення. Ці функції допомагають їм раціонально обробляти інформацію та вирішувати проблеми. Протилежними зазначеним вище є домінуючі та допоміжні функції інтровертів. У цьому випадку, інтровертні особистості вирізняються більш внутрішньою спрямованістю та підвищеною чутливістю до власних почуттів та емоцій. Їхня домінуюча функція може бути аналітичним мисленням або раціональним усвідомленням, тоді як

допоміжні функції можуть включати емоційну відкритість або креативність.

Інтуїція давно визнана потужним когнітивним процесом, який керує людською поведінкою та прийняттям рішень. Незважаючи на свою нематеріальну природу, інтуїція відіграє важливу роль у різних аспектах життя, від повсякденного вибору до прийняття відповідальних рішень у професійному середовищі. Тож розглянемо такі основні характерні риси людини інтуїтивного типу як довіра до інтуїції, відкритість до нових ідей, творчість і уява, комфортне сприйняття двозначності та невизначеності, цілісне мислення та розпізнавання шаблонів, орієнтація на майбутнє, незалежність та автономність мислення.

Довіра до інтуїції – це впевненість, з якою люди ставляться до своїх інтуїтивних осяянь, і готовність діяти відповідно до них. Інтуїція часто характеризується відчуттям знання або розуміння без свідомих міркувань. Вона виникає внаслідок поєднання підсвідомих процесів, минулого досвіду та емоційних сигналів, що дозволяє людям швидко приймати рішення та судження. Інтуїтивні осяяння можуть проявлятися в різних формах, таких як раптові усвідомлення, здогадки або спалахи натхнення. На довіру людей до своїх інтуїтивних осяянь впливають кілька факторів, зокрема минулий досвід, емоційний стан, когнітивні упередження та культурне виховання. Позитивний минулий досвід використання інтуїції може зміцнити довіру, тоді як негативний досвід або скептицизм з боку інших можуть її підірвати. Емоційні фактори, такі як впевненість і самосвідомість, також відіграють вирішальну роль у визначенні того, наскільки люди покладаються на свою інтуїцію. Крім того, на точність інтуїтивних суджень можуть впливати когнітивні упередження, такі як упередження підтвердження або надмірна самовпевненість. У ситуаціях, коли інформація є обмеженою або неоднозначною, інтуїція може надати цінну підказку і допомогти людям ефективніше орієнтуватися в умовах

невизначеності. Однак важливо дотримуватися балансу між інтуїцією та раціональним аналізом, оскільки надмірне покладання на інтуїцію може призвести до помилок або упереджень. Поєднання інтуїтивного розуміння з критичним мисленням і аргументацією, що базується на фактах, може покращити результати прийняття рішень і сприяти інноваціям.

Відкритість до нових ідей та нетрадиційних і альтернативних поглядів є фундаментальним аспектом людського пізнання та соціальної взаємодії. Вона передбачає готовність сприймати нові концепції, кидати виклик існуючим парадигмам і досліджувати альтернативні способи мислення. Інтуїтивних людей приваблює новизна, їх тягне до нестандартних ідей та досвіду. Їм притаманна природна цікавість, яка спонукає їх досліджувати незвідані території, чи то в інтелектуальних пошуках, чи то в мистецтві, чи то в міжособистісних стосунках. Відкритість до нових ідей та нетрадиційних поглядів пропонує численні переваги як на індивідуальному, так і на колективному рівнях. Вона стимулює творчість та інновації, відкриваючи людям різноманітні перспективи та сприяючи міждисциплінарній співпраці. Незважаючи на свої численні переваги, така риса як відкритість до нових ідей та нетрадиційних поглядів може зіткнутися з опором через різні бар'єри. Наприклад, страх змін (опір змінам і страх перед невідомим можуть гальмувати відкритість, змушуючи людей чіплятися за звичні ідеї та способи мислення), когнітивні упередження (такі як упередження підтвердження та упередження статус-кво, можуть спотворювати сприйняття та перешкоджати відкритості, посилюючи існуючі переконання та вподобання), соціальний тиск (соціальні норми і тиск з боку однолітків, наприклад, можуть заважати висловлювати нетрадиційні погляди або кидати виклик усталеним нормам, що призводить до конформізму і групового мислення), его та ідентичність (егоїстичне занепокоєння щодо статусу, репутації та самооцінки може перешкоджати

відкритості, сприяючи захисній позиції та опору критиці чи альтернативним точкам зору).

Багатий внутрішній світ характеризує інтуїтивних людей в якому процвітають творчість і уява. Їм часто подобається досліджувати гіпотетичні сценарії, брати участь у мозкових штурмах і вигадувати нові рішення для складних проблем. Творчість та уява є одними з фундаментальних аспектів людського пізнання, які лежать в основі інновацій, художнього самовираження та вирішення проблем. Хоча традиційно вони асоціюються зі свідомим мисленням і цілеспрямованими зусиллями, творчість та уява також походять з несвідомих процесів та інтуїтивних осяянь. Розглянемо взаємозв'язок між творчістю, уявою та інтуїцією, досліджуючи, як інтуїтивні люди використовують свої вроджені здібності до натхнення, інновацій та передбачення майбутнього. Творчість та уява проявляються в різних формах, починаючи від художнього самовираження і закінчуючи науковими відкриттями та підприємницькими інноваціями. Інтуїтивні люди демонструють такі ключові характеристики, що відрізняють їхній творчий процес, як цілісне мислення (інтуїтивні люди мають цілісну перспективу, яка виходить за межі лінійного мислення і охоплює взаємозв'язок, можуть сприймати закономірності, зв'язки і відносини, які вислизають від звичайного аналізу, надихаючи на інноваційні рішення складних проблем), плинність та адаптивність (інтуїтивна креативність характеризується гнучкістю та адаптивністю, що дозволяє людям досліджувати різні перспективи, експериментувати з новими ідеями та адаптуватися до мінливих обставин, сприймаючи невдачі як можливість для зростання і відкриттів). На творчий процес в інтуїтивних людей впливає поєднання багатьох свідомих і несвідомих факторів. Інтуїтивна творчість часто виникає з раптових спалахів осяяння або "моментів еврики", які виникають в результаті несвідомої обробки, які оминають свідоме міркування і пропонують нові рішення складних

проблем. Інтуїтивні люди використовують асоціативне мислення, встановлюючи зв'язки між, здавалося б, не пов'язаними поняттями і синтезуючи розрізнені ідеї в цілісні картини бачення. Їхній асоціативний процес мислення дозволяє їм генерувати інноваційні рішення, рекомбінуючи знайомі елементи новими способами. Також, інтуїтивна творчість включає в себе образне мислення – форму ментальних образів, яка дозволяє людям візуалізувати можливості, сценарії та результати.

Неоднозначність і невизначеність є невід'ємними рисами людського досвіду, пронизуючи кожен аспект життя, від особистих стосунків до професійної діяльності. Хоча невизначеність може викликати почуття страху і дискомфорту, інтуїтивні люди володіють надзвичайною здатністю сприймати невизначеність з упевненістю і цікавістю. Вони ставляться до невизначеності з відкритим розумом, приймаючи різні точки зору і визнаючи їх цінність, протистоять прагненню чіплятися за визначеність, натомість вітають багатство і складність невизначеності. При цьому вони довіряють своїм інтуїтивним осяянням, які проводять їх через невизначені ситуації, покладаються на тонкі підказки, інтуїцію та цілісне розуміння, щоб впевнено орієнтуватися в невизначеності, навіть за відсутності чітких рішень. А така риса як висока толерантність до складності та визнавання, що реальність багатогранна і має безліч нюансів, дає змогу спокійно ставитися до невизначеності, притаманної складним системам, розглядаючи неоднозначність як можливість для досліджень і нових відкриттів. На комфортне сприйняття неоднозначності в інтуїтивних людей впливає поєднання когнітивних процесів, емоційних факторів та поведінкових тенденцій. Визнаючи, що невизначеність є природною частиною творчого процесу, інтуїти проявляють когнітивну гнучкість, переключаючись між різними способами мислення і стратегіями вирішення проблем, щоб адаптуватися до неоднозначних ситуацій.

Цілісна інтуїція – це судження, засновані на якісно неаналітичному процесі, рішення, прийняті шляхом об’єднання кількох різноманітних сигналів в ціле, яке може бути або не бути явним за своєю природою. Існує таке поняття як холістична інтуїція, яка є потужним когнітивним інструментом для навігації в складності невизначеності, дозволяючи людям сприймати закономірності, зв’язки і глибинну динаміку, які можуть вислизати від більш лінійних способів мислення [6]. Холістичну інтуїцію можна уявити як форму інтуїтивного сприйняття, що виходить за традиційні межі та охоплює взаємозв’язок. На відміну від аналітичного мислення, яке схильне розчленовувати явища на окремі складові, холістична інтуїція прагне досягнути цілісної картини, розпізнаючи складну павутину взаємозв’язків, які визначають систему. Таки характеристики холістичної інтуїції як системне мислення, розпізнавання закономірностей, міждисциплінарна перспектива, прийняття складності надають значні переваги:

- Покращене вирішення проблем. Холістична інтуїція дає людині можливість вирішувати складні проблеми, враховуючи безліч змінних та їх взаємозв’язків.

- Адаптивність. У світі, що швидко змінюється, здатність адаптуватися до нових обставин має вирішальне значення. Холістичні інтуїтиви вміють бачити загальну картину і відповідно коригувати свої стратегії, що дозволяє їм процвітати в динамічному середовищі.

- Інновації та творчість. Холістична інтуїція сприяє інноваціям, заохочуючи людей мислити нестандартно і досліджувати нетрадиційні ідеї. Розпізнаючи закономірності та зв’язки, які інші можуть не помітити, вони можуть генерувати нові рішення для нагальних проблем.

Орієнтація на майбутнє охоплює здатність передбачати і планувати майбутні події, враховуючи довгострокові наслідки і цілі. Інтуїтивні люди володіють унікальним поєднанням цих рис, що дозволяє їм інтуїтивно

відчувати нові тенденції та передбачати потенційне майбутнє. Дослідження показують, що інтуїтивні люди демонструють покращені здібності до розпізнавання образів, що дозволяє їм виявляти тонкі сигнали і передбачати майбутній розвиток подій. Крім того, інтуїтивне мислення часто характеризується швидким асоціативним мисленням, що полегшує синтез розрізненої інформації в цілісні сценарії майбутнього [5].

Незалежність мислення означає здатність формувати судження і приймати рішення без зовнішнього впливу чи примусу, покладаючись на власні міркування та інтуїцію. Автономність мислення розширює це поняття, підкреслюючи не тільки свободу від зовнішніх обмежень, а й внутрішню узгодженість і самоспрямованість розумових процесів. В інтуїтивних людей часто високий ступінь незалежності та автономії у своїх пізнавальних зусиллях, але в той же час приймаючи альтернативні точки зору та прокладаючи нові шляхи дослідження. Інтуїтивні люди менше пов'язані загальноприйнятими нормами та очікуваннями, що сприяє готовності кидати виклик усталеним парадигмам і досліджувати нетрадиційні ідеї. Вони рефлексивно усвідомлюють власні процеси мислення, а це дозволяє їм критично оцінювати припущення та вдосконалювати свої інтуїтивні судження [4].

Поведінка людини формується під впливом безлічі факторів, включаючи генетику, виховання, культуру та особистість. Серед різних типів особистості інтуїтивні люди виділяються своїми унікальними моделями поведінки. Розкриваючи когнітивні процеси та поведінкові моделі, пов'язані з інтуїцією, які відображають унікальний стиль мислення, дослідники прагнуть пролити світло на складну взаємодію між особистістю, пізнанням та ширшим контекстом людського досвіду. Поведінкові моделі інтуїтивних людей часто включають пріоритет глибоких, змістовних розмов. І цьому є пояснення. Глибокі розмови дозволяють людині інтуїтивного типу досліджувати складні теми, а також

забезпечують платформу для обговорення ідей, теорій і потенційних результатів, стимулюючи їхню допитливість і уяву. Такі розмови дають можливість критично проаналізувати переконання, погляди та суспільні норми, сприяючи інтелектуальному зростанню, замислитися над своїми цінностями, цілями та прагненнями, а також отримати зворотній зв'язок і підтримку від інших. Їх приваблюють дискусії, які досліджують складні ідеї, особистий досвід і філософські концепції. Інтуїтиви можуть шукати людей, які поділяють їхню інтелектуальну допитливість і люблять брати участь в обміні думками, що спонукає до роздумів, стимулює їхню творчість та інтуїцію.

Ще одна поведінкова модель інтуїтивних людей відображає емпатичне слухання та сильну здатність до соціального розуміння. Їхня чутливість дозволяє їм вловлювати емоційні стани інших людей, співпереживати почуттям і реагувати на них зі співчуттям і розумінням, демонструючи непідробний інтерес, емпатію, підтверджуючи почуття інших, надаючи емоційну підтримку та пропонуючи ідеї, які відображають глибоке розуміння проблеми. Інтуїтивні люди пропонують підтримку і неупереджену присутність у міжособистісній взаємодії, створюючи простір для інших, щоб вони могли виражати себе автентично і без страху перед критикою. Уважно слухаючи, утримуються від осуду та можуть стати на місце інших, уявити себе в їхніх обставинах і зрозуміти світ їхніми очима.

Підвищена чутливість до невербальної комунікації та гостре усвідомлення тонких сигналів дозволяє людині інтуїтивного типу точно інтерпретувати основні емоції та наміри, читати мову тіла і розшифровувати невисловлені повідомлення, що передаються за допомогою жестів, пози і зорового контакту. Вони можуть інтуїтивно відчувати, коли хтось відчуває дискомфорт, невпевненість або настороженість, спираючись на невербальні сигнали та можуть адаптувати

власну невербальну комунікацію так, щоб вона резонувала з емоційним станом тих, хто їх оточує, сприяючи розумінню та емпатії. Інтуїтивні люди використовують свою чутливість до невербальних сигналів для поглиблення міжособистісних зв'язків і побудови довіри з іншими.

Демонструючи гнучкість і адаптивність у соціальному середовищі інтуїтивні люди вміють пристосовувати свої стилі спілкування до соціального контексту та вподобань інших людей. Можуть адаптувати свою мову, тон і поведінку, щоб резонувати з різними людьми та групами, сприяючи ефективній комунікації та налагодженню стосунків, приймають новизну і різноманітність, шукають можливості для зростання і навчання в незнайомому середовищі. А чутливість до соціальних сигналів і тонких зрушень у міжособистісній динаміці дозволяє їм відповідно коригувати свою поведінку і реакцію, інтуїтивно відчуваячи потреби, емоції та наміри інших людей, а це сприяє налагодженню соціальної взаємодії та співпраці. При цьому знаходять баланс між незалежністю та взаємозалежністю у соціальних відносинах, визнаючи важливість автономії, але водночас цінуючи зв'язок та співпрацю з іншими.

Креативність та оригінальність у соціальній взаємодії проявляється у людей інтуїтивного типу в умінні мислити нестандартно та знаходити нестандартні рішення для соціальних проблем, тому що вони не обмежені традиційними нормами чи очікуваннями, що дозволяє підходити до соціальних ситуацій з почуттям цікавості та відкритості, досліджуючи нетрадиційні ідеї та перспективи. Таким людям подобається мозковий штурм, вирішення проблем і співпраця з іншими для створення інноваційних рішень і вивчення нових можливостей, часто виражаючи себе творчо та експресивно, використовуючи метафори, символіку та образи для передачі своїх думок і почуттів, можуть включати гумор, розповідь або художнє вираження у свою соціальну взаємодію, додаючи спілкуванню глибини і багатства.

Побудова та розвиток міжособистісних стосунків з людьми інтуїтивного типу особистості може бути як збагачувальною, так і корисною. Інтуїтиви привносять унікальну перспективу в соціальну взаємодію, характеризуючись глибокою проникливістю, креативністю та відкритістю до вивчення нових ідей і можливостей. Моделі поведінки, які демонструють інтуїтивні люди, дають цінне уявлення про складність людської особистості та пізнання. Від довіри до інтуїції до творчості, пошуку сенсу та адаптації до змін – інтуїти орієнтуються у світі завдяки унікальному поєднанню проникливості, уяви та стійкості. У взаємодії з людьми інтуїтивного типу важливо враховувати їх потребу у творчості, новизні та нестандартних ідеях. А щоб стосунки були цікавими та плідними потрібно зберігати баланс між творчістю та реалізмом, сприяючи взаємному розвитку та навчанню.

Незважаючи на зростаючий інтерес до застосування інтуїції в різних сферах, таких як охорона здоров'я, бізнес та освіта, практичні наслідки інтуїтивних осяянь все ще недостатньо вивчені. Існує потреба в дослідженнях для вивчення того, як можна ефективно використовувати інтуїцію для покращення прийняття рішень, вирішення проблем і творчості в реальних умовах. Суб'єктивна природа інтуїції викликає етичні та моральні міркування, особливо в контекстах, де інтуїтивні судження можуть мати значні наслідки. Необхідні подальші дослідження для вивчення етичних наслідків покладання на інтуїцію при прийнятті рішень, а також стратегій пом'якшення потенційних упереджень або помилок, пов'язаних з інтуїтивним мисленням. Усунення прогалин і обмежень вимагає міждисциплінарної співпраці, інноваційних дослідницьких методологій і готовності кинути виклик існуючим припущенням про інтуїцію, сприяти глибшому розумінню інтуїції та її ролі в людському пізнанні та поведінці.

Висновок. Люди з інтуїтивним типом особистості привносять унікальну перспективу та енергію в будь-яку ситуацію, з якою вони стикаються. Їх креативність, інтуїція та далекоглядне мислення роблять їх цінними активами як в особистому, так і в професійному контексті. Розуміючи загальні характеристики інтуїтивного типу особистості, ми можемо краще оцінити та використовувати сильні сторони цих людей.

Загальні характеристики інтуїтивної людини малюють портрет унікальної та динамічної особистості, чий підхід до життя відзначається креативністю, проникливістю та адаптивністю. Інтуїтиви володіють гострим почуттям інтуїції, довіряють своїм інстинктам та інсайтам і покладаються на такі тонкі підказки, щоб орієнтуватися в складнощах навколишнього світу. Довіра до інтуїції та інтуїтивних осяянь є цінним активом у прийнятті рішень, вирішенні проблем та особистісному зростанні. Розуміючи механізми інтуїції та фактори, що впливають на довіру, люди, компанії та організації можуть ефективно використовувати інтуїтивні здібності. Використання інтуїції як доповнення до раціонального аналізу може призвести до більш цілісних процесів прийняття рішень та сприяти інноваціям у різних сферах.

Наше розуміння індивідуальних відмінностей в інтуїтивних здібностях відносно обмежене. Хоча деякі дослідження вивчали такі фактори, як особистісні риси та когнітивні стилі, ще багато чого належить дізнатися про фактори, які впливають на варіації інтуїтивних тенденцій у різних людей. Інтуїція не діє ізольовано, а взаємодіє з іншими когнітивними процесами, такими як мислення, пам'ять та емоції. Майбутні дослідження мають допомогти вивчити взаємодію між інтуїцією та іншими когнітивними функціями, щоб забезпечити більш повне розуміння процесів людського пізнання.

Література

1. Канеман Д. Мислення швидке й повільне. Київ: Вид. «Наш Формат», 2017. 480 с.
2. Юнг К. Психологічні типи. Львів: Астролябія, 2010. 692 с.
3. Столярченко О. Б. Психологія особистості: навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2012. 280 с.
4. Amabile T. M. The social psychology of creativity: A componential conceptualization. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1983. P. 357-376. URL: <https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=3247207> (дата звернення: 01.09.2024).
5. Grant A. M., Berry J. W. The necessity of others is the mother of invention: Intrinsic and prosocial motivations, perspective taking, and creativity. *Academy of Management Journal*. 2011. P. 73-96. URL: <https://www.scirp.org/reference/ReferencesPapers?ReferenceID=2065352> (дата звернення: 01.09.2024).
6. Csikszentmihalyi M. Creativity: Flow and the Psychology of Discovery and Invention. *Harper Perennial*. 1996.